

Dansul nopții

Cosmin

Porumbelul alb al nopții
Străpunge întunecatul cer,
Îndreptându-se
Spre necunoscut,
Și acoperă înaltul dans
Al bravilor copaci
Cu stelele îmbrăcate-n mister.

Luna cântă din vioară,
Și-mpresoară făpturile nopții
Cu muzica de cristal,
Ce se preschimbă-n raze dulci
Și mângâitoare.

Valsul tinereții a început...
Mișcări line și stângace,
Ciocniri între perechi,
Mersul pe sub crengi al stelelor-
Totul este într-o armonie perfectă.
Însă...
Fara a-și da seama,
Zorii zilei au apărut
Și dansul nopții s-a sfârșit.

Porumbelul argintiu s-a întors
Cu aripile plătând,
Și cu glas tainic a vestit
Că noi,
copaci și stele,
Vom răzbi în atatea zile și nopți
Câte dansuri de cristal
Am jucat în această seară de diamant.